

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē
Istoria**

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Caput XXIII. Valentis & Vrsacii Arianorum confessio, oblata Episcopo
Romano, quod falsa retulissent contra Athanasium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

Keφ. κγ'.

CAPUT XXIII.

*Valentis & Vrsacit Arianorum confessio,
oblata Episcopo Romano, quod falsa retu-
lissent contra Athanasium.*

Et hæc quidem ita scripsit Concilium Episcoporum Palæstinae. Postea vero optatissimum quiddam contigit Athanasio, quo perficie convictum est, in iustæ illum condemnatum fuisse ab Episcopis qui in Concilio Tyri convernerant. Etenim Valens & Ursacius, qui unâ cum Theognio & reliquis, sicut superius dictum est, missi fuerant in Mareotem inquisituri, num Athanasius sacram calicem confregisset, sicut ab Ischyronie accusabatur; pœnitentia duci, hæc ad Julianum Romanæ urbis Episcopum scripsere.

*Domino beatissimo Papae Julio, Valens &
Vrsacius salutem.*

Quoniam constat nos antehac multa
gravia de nomine Athanasi Episcopilis-
teris nostris insinuasse, atque literis San-
ctitatis tue conventos, ejus rei de qua si-
gnificavimus, non praetulisse rationem,
profitemur apud Sanctitatem tuam, cun-
ditis presentibus Presbyteris fratribus
nostris, omnia quæ antehac ad aures no-
stras pervenerunt de nomine prædicti
Athanasi, falsa à nobis esse insinuata, at-
que omnibus viribus carere: atque ideo
nos libentissime amplecti communio-
nem prædicti Athanasi, maxime cum
Sanctitatu, pro insita sibi benevolen-
tia, erroris nostro veniam fuerit dare di-
gnata. Profitemur etiam, quod si ali-
quando nos Orientales voluerint, vel idē
Athanasi, malo animo ad causam invoca-
re, citra conscientiam tuam non adfutu-
ros. Hæreticum vero Arium, & satelli-
tes ejus, qui dicunt: Erat tempus quan-
do non erat Filius, & qui dicunt ex ni-
hilo Filium, & qui negant Christum
Deum & Dei Filium ante læcula fuisse,
sicut per priorem libellum nostrum
quem apud Mediolanum porreximus,
& nunc, & semper anathematizasse, hac
manu nostra qua scripsimus, profite-
mur. Et iterum dicimus hæresim Aria-
nam, ut lupiterius diximus, & ejus auto-
res in perpetuum damnassemus. Et manu
Ursacii; Ego Ursacius Episcopus huic
professioni nostræ subscripti. Similiter &

*Ομολογία εἰδότος, ἐργάζεται τὰ δρεπανάκια τὰ
τὸν ραμφόν φυσικά πίπονά Saracino.*

Καὶ τὸ μὲν ὁδὸς ἐγράψει τὴν παλαιῶν
σύνοδος μέγιστον ἡ ἐπιτέτοις αὐτοῖς
συνεκίνησε, τοῦτο φανῶς ἐγένχον, ἀδικεῖσθαι
καταδικάσαι τοὺς εἰς τύφω συνετηλοῦστας
ληπτοὺς γένεσθαιος, οἷον τοῖς αἴματι θεραπεύ-
ώσ πρόμενοι εἰρήνας, εἰς τὸν μαξεωτὸν παρεγ-
νοῦσε ἐρδυτταῖς εἰκῇ τὴν ιχνευτικόν γενεύσιον
Β τῆτον ιερὸν συνέτριψε, μεταμετωπίζει
ἐγράψαντες λίγῳ τῷ φρομαγών ἐπικοχπι.

Τῷ κνεῖῳ μαστίγιον πάπας
θεράπευκόν τοι βάλης.

Ἐπεδόν συνέστησεν ἡμᾶς πρότετο πολλὰ
Ἐδένα τεῖχος τανάσσιος Επιτικόπεδια ἔσω
ματωνύμων ὑποβεβληκέται, γεώμετροι
στῆς χρηστήος μεθοδούς φένεις, τη πρᾶσσα
χάρειν τεῖχος ἐδηλώσαμεν, τοῦ δὲ τοῦ
λόγου διπλόν εναιώνομοι οὐρανοὶ τεττάντος
στοῖν, παρέθιαντων ἀδελφῶν οὐρανοῖν πε-
γῶν πρεσβύτερων, οτι πάντα παρείλετε
ταῖς τεράστιαις υπομονῇσιν οὐρανοῖς;
Εργάσιν αἰδανασίσ, θεοῦ δὲ πλασταὶ πα-
τητεδυνάμεις αἰλότρια αὐτοτυγχανεῖ-
τε τότο, ηδέως αὐτοποιεύμεθα τὸ κοσμητικό
προδεμένεντα τανάσσιον καταίσαπτον
σεβδατον τῷ τὴν εμφύλιον ἀντίκεινται
τίνα, τῇ πλανητικῶν συγγένων κακίσιον
διεναιώνομοι οὐρανοὶ τότο, στειρόπεπτοι
οἱ αἰανολοκοὶ θεοίσσωσι, ηγεμονίοις αἰτι-
στοι κακοίσπιας φένετετο εἰς κεντρού-
σαι, μητέρεχεας τοῦ θερμούντος δια-
σεως τὸν διεγένεικὸν αἴσιον, κατὰ τοὺς οὐρανούς,
ζούτας αὐτῷ, τὰς λεγοντας λινούς στέπετε
οὐρανούς, καὶ οὐτειν τῷ μηδόνος χριστούς, κατη-
δενυμένετον χριστὸν θεον εἰπαν, καὶ θεον
αἰάνων, κατατος καὶ σὺ τῷ πολεμίσει λινού-
σαιτὸν σὺ τῷ μεδιολάνων επιδεδώκαμεν
νῦν καὶ διενανθεματιζόμεν ταῦτα τῇ
αὐτῶν γερεψαντες, οὐρανοὶ οὐρανοὶ πάτερ
αἰρεσικοὺς αἰρεσιν, κατατοσεπτούμενοι,
τὰς ταῦτης αὐθεντίας κατεκείναμδρον
αἰώνα· Εγὼ ψροάμθητο τοῦ οὐρανοῦ
ταῦτη παρεινταί τοιεργατα· οὐσιτος ἦν

εἰδός· Καὶ ἀ μὴ τρέψεισιν ὀμολόγη· τοι,
ταῦτα εἴσω· ἀ τὸν τρέψεις αὐτανάσιον
ἔχασθαι, ἀναγκαῖς τραχήσομαι ἔχει
ωδε.

A Valens. Et ista quidem apud Julium
sunt profecti. Quæ vero ad ipsum Atha-
nasium scripserunt, necessario hic appon-
enda sunt. Sic autem habent.

Κεφ. κδ'.

Ἐπιστολὴ εἰρηνικὴ τῶν ἀυτῶν πρὸς τὸν μήτραν Αὐγαντίου· ἐπι-
στολὴ περὶ εἰρήνης γιαναὶ πιστοποιοῦ τὰς ιδίας θρόνου ἀν-
ταύτων· καὶ στοιχεῖον πατέλην πατέλην εἰς Λαζαρίτην, παῦλον
τῷ θρόνῳ αὐτοκατίστη.

Κυρίῳ αὐτελφῷ αὐτανασίῳ επισκόπῳ, οὗτοι·
καὶ τὸν εὐάλινον επισκόπον.

Epistola pacifica eorundem Episcoporum ad
Magnum Athanasium. Item quomodo etiam
reliqui Orientis Episcopii sedes suas recuperant:
et quodrursus ejusdem Macedoniae, Paulus
in ejus locum substitutus est.

Domino fratri Athanasio Episcopo Urfa-
ciius & Valens Episcopi.

Ἄφορμεν διεργότες διὰ τὸ αὐτελφός καὶ συμ-
πρεσβύτες ἡμῖν μαστίς ἔχομέν τε τρέ-
ποντινούς αὐτάπιν, αὐτελφὲς αὐγαπῆτε, διὰ τε-
τρες πάνταν τρέποντα γορδύοις διπλῶς ἀκολίας
καὶ δύχομεθά σε υπαίνοντα. Καὶ γεώματα τὸ
ηὔτερα ἀναγνῶνται· δώστε γρήγορον θαρρεῖν,
ἴστησθε τῷ γερέφῳ ἀπόδοτες ἡμῖν τὸν ἀμοι-
βῶν γάωτες γνημᾶς εἰρίεντα ἔχειν μετά σὺν
κωνσταντινοποιαστινούς τοι τέτων γνώσιμα,
καὶ τέτων τῶν γράμματων προστησία:
αὐτανάσιος μὲν εἴη τετως ἐπὶ τὸ περὶ δύσιν αρ-
χημένης επανῆλθεν εἰς αὐγυπτίον καὶ παῦλον
καὶ μαρκελλόν, αὐτοκληπάτε τε καὶ λαύρον,
τεσιδίνες ἀπέλασον θερέντες· καὶ γὰρ δὴ τε-
τον γράμματα βασιλέως ἐπέτρεπε τελε-
τῶσαν καὶ εἰ μὲν τῇ κωνσταντινοπόλει πάντα
ἴστοι, αὐτεχωρητος μακεδόνα, καὶ καβ-
ανον εκκλησίας εἰν τὸν αἰγάλευρον τὸ μέγιστον συν-
τὸν θόρυβον, αφαιρεμένα βασιλείας τὸν
τεσικληπίας, πίνακα μαρκελλόν εἰσῆνες·
ταῦτα λοιπά τοι τοι εἰσοδούς τοι εἰρήνη.

CAP. XXIV.

Dedit se occasio fratris & compres-
byteri nostri Moyletis, venientis ad
tuam dilectionem, frater charissime,
per quem tibi salutem largissimam di-
cimus ex Aquilejenium civitate, &
optamus ut incolmis literas nostras re-
censeas. Dederis enim fiduciam, si
tu quoque in rescribendo vicem nobis
repandas. Sane habere nos pacem te-
cum & communionem Ecclesiasticam,
his literis scito. Divina pietas te cu-
stodiat, Frater. Athanasius igitur ex
Occidentis partibus in Aegyptum re-
versus est. Paulus quoque & Marcellus,
Asclepas ac Lucius, sedes suas recu-
perarunt. Erenim Imperatoris literæ,
redeundi facultatem istis etiam conces-
serant. Et Constantinopoli quidem,
ingresso Paulo, Macedonius se subdu-
xit, & privatum conventus egit. An-
cyra vero gravissimus tumultus existit,
cum introcunte Marcellio Basilius Ec-
clesiā spoliaretur. Reliquis nequaquam
difficilis contigit restitutio.

Yyy